

Posudek na bakalářskou práci Vladěny Pivoňkové Pomoc obětem domácího násilí v České republice a v Německu

Autorka prostřednictvím šesti kapitol si klade za cíl prezentovat dosavadní opatření, resp. systém pomoci obětem domácího násilí v České republice a v Německu. Práce je rozdělená na dvě více méně navazující části, teoretickou a praktickou.

Z rozsahu obou částí je evidentní, že je kladen důraz především na praktické poznatky. Teoretické pohledy jsou prezentovány podle mého názoru poněkud zjednodušujícím způsobem. Do podkapitoly 1.1 Znak domáciho násilí je ne zcela organicky zařazena část Příčiny domácího násilí. V samotné pasáži se připomíná existence několika teorií příčin domácího násilí. Autorka se však zabývá jen historicky podmíněnými nerovnoprávními vztahy mezi ženami a muži. Vyvozuje, že „Skutečná příčina dnešního domácího násilí pochází z nerovnováhy moci:“ (s.9) Jakoby manželství, nebo partnerské soužití byly záležitostí moci a ne záležitostí vzájemného vztahu a pochopení. Důvody páchaní násilí na ženách ze strany mužů spojuje hlavně s výchovou a kulturními podmínkami a ani okrajově nezmiňuje převažující společenskou atmosféru poznamenanou individualismem dnešního světa.

V kapitole 4, Popis výzkumné metody, prezentované na devíti řádcích se velmi volně nakládá s pojmy kvalitativní výzkum, sekundární analýza dat a obsahová analýza.

Rozbor situace, v kapitole pět, do níž se dostávají oběti domácího násilí v ČR je uveden jediným empirickým údajem, „některou z forem domácího násilí ze strany partnera zažilo 38 % českých žen.“ (s.18) Chybí kritické posouzení tohoto zjištění prostřednictvím výzkumu STEM, který zmiňuje sama autorka na s. 26.

Další části páté kapitoly přehledným způsobem mapují činnost státních i nestátních orgánů u nás. Podrobně jsou analyzovány zákony přispívající k řešení situace postižených obětí. V rámci rozboru aktivit nestátních neziskových organizací poskytujících pomoc obětem domácího násilí je věnována pozornost zejména občanskému sdružení Bílý kruh bezpečí a účelovému seskupení organizací Koordona.

Šestá kapitola nazvaná Způsoby ochrany a pomoci obětem domácího násilí v Německu má podobnou strukturu jako předchozí pasáž. V kapitole mi však chybí alespoň zmínka o etnické situaci v Německu s existující silnou tureckou menšinou, jejíž zvyklosti mohou ovlivňovat sledovanou situaci. Po analýze legislativního rámce se autorka orientovala zejména na charakteristiku Berlinského intervenčního projektu proti domácímu násilí. Určitě stojí za pozornost část 6.3, v níž jsou uvedeny zkušenosti ze spolupráce zainteresovaných organizací a institucí. V textu je zmíněný jediný údaj týkající se postižených žen a jejich dětí (40 000). Na s. 31 je interpretovaný jako počet kontaktů s azylovými domy, krizovými linkami a odbornými poradnami a

na s. 41 se spojuje tento počet výhradně se službami azylových domů.

Na s.39 se píše o zvláštní dynamice domácího násilí. Může autorka v rámci diskuse vysvětlit v čem je podstata této dynamiky?

Práce přináší bohatý faktický materiál se správně provedenými citacemi a rozsáhlou literaturou . Někdy však chybí faktografická podpora uvedených tvrzení (s.7 typickým znakem je přítomnost dětí, kde se násilí odehrává). Jejím formulačnímu zpracování mohla být věnována větší pozornost. Vedle formulační nepečlivosti (např. s. 25 opakovaně problematika násilí 5x) zkratkovitých vět (provádět oběť na cestě k novému sebevědomí s.29, chápeme násilí jako porušení práv, jež by mělo být pronásledováno v rámci úkolů státu s.31), se občas vyskytnou i překlepy (s.29 na děti , jako svědky (jeho svědky)), nebo zvláštní výrazy (úřední pracovník, s.29, Spolková země Německo s.6) . Některá zjištění se opakují (šest kulatých stolů s. 19, 22)

Autorka si postavila ambiciózní záměr, který se jí po obsahové stránce určitě podařilo splnit. Bakalářskou práci proto doporučuji k obhajobě.

V Praze 15.8.2006

dr. Ján Mišovič, CSc.